

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מ"ל או לפקס.

תענית - ז'

1. אלו מעלות נאמרו על יום הגשמים?

- א. גדול מתחיית המתים שמועילה רק לצדיקים. והגשמים אף לרשעים.
- ב. ואילו לרב יוסף גשמים שקולים לתחיית המתים [כיון שמביאים חיים] ואינם גדולים ממנה.
- ג. גדול כיום מתן תורה - יערוף כמטר לקחי. [כי לקח טוב - תורה]. ולרבא: יותר ממתן תורה שהתורה - הקטן, נתלה בגדול - המטר.
- ד. כיום שנבראו שמים וארץ.
- ה. נכנסים מליצי זכות ובאה ישועה לעולם.
- ו. גשמים יורדים כשנמחלו עוונות ישראל.

2. אלו מימרות למדנו על התורה ולומדיה?

- א. אם ת"ח הגון נהג עמו בנחת - "תזל כטל". אבל אם אינו הגון - "ערפהו כמטר".
- ב. ר' בנאה: העוסק בתורה לשמה נעשית לו סם חיים - "עץ חיים וכו'". ולעוסק ע"מ לקנטר, נעשית סם מות - "יערוף כמטר" - עריפה - הריגה.
- ג. ר' זירא לא למד עם ר' ירמיה משום שנחלש, ובקשר ר' ירמיה שיאמר לו מילתא דאגדתא. ביאר לו "אדם עץ השדה" שהרי כשצרים על עיר אסור להכרית עץ מאכל ואילו עץ סרק "אותו תשחית". כך תלמיד חכם הגון ממנו תאכל, אבל אם אינו הגון אותו תשחית - תסור ממנו.
- ד. ברזל בברזל יחד - מה ברזל אחד מחדד חברו, אף שני ת"ח ע"י שנושאים ונותנים יחד מתחדדים שניהם.
- ה. וכן נמשלו לאש שאינו דולק יחידי, כך לימוד תורה אינו מתקיים ביחיד.
- ו. ועוד נאמר "חרב אל הבדים וכו'" חרב על שונאיהן של ת"ח שעוסקים בתורה בד בבד - לחוד. וע"י זה מטפשין ואפילו חוטאין.
- ז. נמשלו לעצים שהקטן מדליק את הגדול, כך ת"ח - 'מתלמידי יותר מכולם'.
- ח. אם ת"ח הגון הוא ילך הרב אליו - "לקראת צמא התיו מים". ואם אינו הגון ילך הוא לרב - "הוי כל צמא לכו למים".
- ט. אם ת"ח הגון "יפוצו מעינותיך חוצה", ואם אינו הגון "יהיו לך לבדך".
- י. נמשלו למים שזורמים למקום הנמוך, כך התורה מתקיימת במי שדעתו שפלה.
- יא. נמשלו למים, יין וחלב: א. כמו שאלו משתמרים בפחות שבכלים כך ד"ת מתקיימים במי שדעתו שפלה. כמו המעשה שאמרה בת הקיסר לר' יהושע ב"ח, אין מתאים שחכמה מפוארה בכלי מכוער. אמר לה: וכי ראוי שאביך המלך ישמור יינו בכלי חרס ככל פשוטי העם? [כך התורה דוקא במי שדעתו שפלה] ושאלתו א"כ באיזה כלי ישים? אמר לה: זהב וכסף. הלכו ועשו כך, החמיץ היין. וכשבא הקיסר לר"י ב"ח ושאלו מדוע אמר לשים בזהב וכסף? ענה, כמו שטענה לי כך טענתי לה. ומה שמצינו אנשים נאים שהם ת"ח, אם היו מכווערים היו לומדים יותר.
- ב. כמו שהם צלולים, וישפכו או יפסלו בקלות [היסח דעת] כך ד"ת משתכחין בהיסח דעת שאינו חוזר.

3. בעוון מה גשמים נעצרים?

- א. אם התחיבו שונאיהן של ישראל כליה. ב. בשביל ביטול תרומות ומעשרות. ג. משום מספרי לשון הרע. ד. בשביל עזי פנים.
- ה. בשביל ביטול תורה. "בעצלתיים ימך המקרה" - בשביל עצלות של ישראל שלא עסקו בתורה נעשה 'שונאו של הקב"ה' מן מלהוריד מטר [מקרה] ורב יוסף למד מ"אור בהיר וכו' רוח עברה ותתהרם" אפילו כשברקיע 'בהרת' מנומר בעבים להוריד גשם רוח עוברת ומפזרתן ומשום ש"לא ראו אור" - תורה. ו. בעוון גזל. [והכל נלמד מפסוקים...]

4. מה נאמר על מי שיש בו עזות פנים?

- א. בסוף יכשל בעבירה. ב. לרב נחמן: בידוע שכבר נכשל בעבירה. ג. מותר לקרותו רשע. ד. מותר לשנאותו. [והכל נלמד מהפסוקים...]

5. כשנעצרו הגשמים, מה התקנה כדי שבכל זאת ירדו?

- א. ריבה בתפילה - "ויצו עליו במפגיע" - פגיעה- תפילה. ונאמר "וחילים יגבר" בתפילה. ועדיף מזה כשהוכשרו מעשיהם לכתחילה ואינם מגיעים לכך.